

Adoptie is fundamenteel anders dan een kind baren.

Een adoptiekind heeft al een verleden.

Kunstenaarsduo maakt graphic novel van:

De vrouw die zegt dat ze mijn moeder is

Schrijfster Judith Uyterlinde is moeder van twee geadopteerde kinderen. Toen zij zich daarop ging voorbereiden, inmiddels jaren geleden, kwam ze tot de ontdekking dat in haar familie al generaties lang kinderen niet door hun biologische moeder worden grootgebracht. Ze verwerkte het in een boek: *De vrouw die zegt dat ze mijn moeder is*, het werd een bestseller.

De kunstenaars James Boekbinder en Zhenya Pashkina werden gegrepen door het verhaal en maakten er een graphic novel van. Daarin komen vragen aan de orde als: Hoe verwerkten joodse en

niet-joodse gezinnen na de Tweede Wereldoorlog het verlies van hun dierbaren, en hoe geven adoptie-kinderen het verlies van hun biologische moeder een plek? Het werk kreeg de titel: *Het Stempel*. Onlangs werd het gepresenteerd. Op deze pagina is een klein voorproefje te zien.

Zhenya Pashkina (1984, Yaroslavl) is illustrator, animatiefilmaker en webvormgever. Zij maakte alle tekeningen, verzorgde het boekontwerp en bedacht samen met Boekbinder het beeldverhaal. James Boekbinder (1959, New Orleans) is animatiefilmaker en interaction designer. Hij

verzorgde het scenario en bewerkte samen met Uyterlinde de tekst van het oorspronkelijke boek.

Het kunstenaarsduo pleegde intensief research om recht te doen aan de historische authenticiteit. De twee lieten ook hun humor en fantasie de vrije loop bij hun visie over ouders en (adoptie)kinderen. In de graphic novel verbeelden ze het hedendaags adoptietraject en een speurtocht langs familiegeheimen tegen de achtergrond van de Tweede Wereldoorlog.

Het Stempel, ISBN 9789491363412, prijs 25 euro

Ineens komen er twee grote witte mensen binnen. Het lijken net reuzen. Ze spreken een taal die je niet verstaat. Ze wijzen naar je en lachen. Je begrijpt dat ze het over jou hebben. Wat willen ze van je?

